

ACTA POLITOLOGICA

www.acpo.cz

INTERNETOVÝ RECENZOVANÝ ČASOPIS

2013 | Vol. 5 | No. 1 | ISSN 1803-8220

ŘÍCHOVÁ, Blanka (2013). In memoriam profesor Jan Škaloud (1929–2013). *Acta Politologica* 5, 1, 94-95. ISSN 1803-8220.

Tento článek podléhá autorským právům, kopírování a využívání jeho obsahu bez řádného odkazování na něj je považováno za plagiátorství a podléhá sankcím dle platné legislativy.

Internetový recenzovaný časopis vydává
Fakulta sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze,
Katedra politologie Institutu politologických studií

In memoriam profesor Jan Škaloud (1929–2013)

Dne 21. února letošního roku zemřel v necelých 84 letech jeden z polistopadových zakladatelů české politologie a dlouholetý člen oborové rady politologie na Institutu politologických studií FSV UK v Praze, prof. PhDr. Jan Škaloud, CSc.

Vystudoval obor politické vědy na Vysoké škole politické a sociální v Praze. Po absolvování v roce 1952 působil na Komenského univerzitě v Bratislavě, kde roku 1961 získal titul kandidáta filozofických věd a o dva roky později (1963) se zde rovněž habilitoval. Na jmenování profesorem v oboru politologie však musel čekat až do roku 1991, kdy mu byl titul udělen na Vysoké škole ekonomické. V průběhu svého působení na Komenského univerzitě zaměřil svou odbornou práci především do oblasti politologické analýzy. Vyústěním této jeho práce se stala publikace *Úvod do politologie*, vydaná v roce 1969 (druhé vydání se dočkala v roce 1994). Následujícího roku však byl nucen univerzitní pracoviště opustit a vzdát se tak na dvě desetiletí pedagogického působení. Stal se pracovníkem dokumentačního střediska, což mu umožňovalo podílet se alespoň na výzkumech v oblasti sociální péče. Na dlouhá léta se pak tematika péče o sociálně hendikepované občany stala jeho hlavní pracovní náplní. Zájem o politologii však rozhodně neztratil, což se potvrdilo po listopadu 1989, kdy se mu naskytla příležitost k oboru se vrátit a pokusit se navázat tam, kde před více než dvaceti lety skončil. Stal zakladatelem katedry politologie na fakultě mezinárodních vztahů Vysoké školy ekonomické v Praze. Ve funkci vedoucího katedry politologie působil až do svého odchodu do důchodu v roce 2003.

Profesor Škaloud se velmi aktivně zapojil do obnovy oboru i v rámci obnovené České společnosti pro politické vědy, jejímž se stal druhým předsedou. Pod jeho vedením se ČSPV zaměřila na organizování řady otevřených seminářů, kterých se počátkem 90. let účastnili zejména zahraniční politologové, kteří zde prezentovali mimo jiné své zkušenosti s výukou oboru politologie, seznamovali členy ČSPV s výukovými programy a používanou základní literaturou.

Snahou profesora Škalouda bylo také zpřístupnit práce světově uznávaných odborníků českým zájemcům o obor. Inicioval překlady stěžejních textů autorů, jakými jsou Arendt Lijphart, Giovanni Sartori či Jean Blondel (*Antologie československých a světových politologů*, Praha, VŠE 1990, respektive *Antologie světových politologů*, Praha, VŠE 1995). Profesor Škaloud se však neorientoval pouze na zpřístupnění chybějících odborných poznatků, ale podílel se rovněž na prosazování nových témat zahrnujících jak problematiku transformace, tak otázky europeizace či problematiku analýzu politické kultury. Z významnějších prací v této odborné profilaci lze připomenout například monografii *The Making of Democracy* (eds. Pierre Allan and Jan Škaloud, Praha 1997).

V průběhu devadesátých let působil profesor Škaloud velmi aktivně i na mezinárodní scéně, přednášel na univerzitách v USA, Anglii, Kanadě, Rakousku, Německu i Holandsku, byl členem mnoha zahraničních vědeckých rad, působil rovněž v redakčních radách odborných časopisů a zasloužil se i o vznik Politologické revue, časopisu České společnosti pro politické vědy (vychází od roku 1994). V letech 1994–2000 byl členem Výkonného výboru Mezinárodní společnosti pro politické vědy IPSA a stál rovněž u zrodu Středoevropské poli-

tologické společnosti CEPISA. Ani tyto výrazné organizační aktivity ho neodváděly od publikační činnosti. Je autorem více než stovky odborných textů zaměřených nejen na samotné vymezení oboru, ale i na konkrétní analýzy tranzice a demokratizace české, respektive československé polistopadové politické scény.

O rozvoj oboru politologie se staral i po svém odchodu do důchodu. I nadále působil v mnoha oborových radách doktorského studia včetně oborové rady politologie na svém mateřském pracovišti či na fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy, přednášet se rovněž vracel na Slovensko, kde svou odbornou kariéru započal. Nikdy neodmíтал účast ve zkušebních komisích, aktivně se účastnil rovněž mnoha rigorózních zkoušek a obhajob disertačních prací. Díky tomu se s ním osobně mohli seznámit studenti mnohých vysokoleškolských pracovišť.

prof. PhDr. Blanka Říchová, CSc.